

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethicæ Doctrinæ Elementa, Et Enarratio Libri quinti
Ethicorum**

Melanchthon, Philipp

Witebergae, 1583

VD16 ZV 20638

Theologica.

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-56560

THEOLOGICA.

Phil. 2. Deus est qui facit in vobis, ut velitis, & non perficiatis, pro sua bona voluntate.

Ergo cum impellenie Deo fiant omnia, nulla est libertas. *Ex misericordia tua, fratres euangelistae.*

Respondeo, Nego consequentiam, & ratio est, quia fallacia est à dicto secundum quid, ad dictum simpliciter, & quidem duobus modis.

Primum, quia ex particulari infertur responde. Deus efficit bona in Ecclesia, Ergo efficit bona & mala uniuersaliter. Hanc consequentiam non valere omnes intelligunt. Ceterum autem illud Pauli dictum, sicut multa alia, iam tamen de bonis actionibus in Ecclesia concionat, & esse dulcissimam consolationem, que nequam quam in Stoicam opinionem transformanda est. Alloquitur enim habentes initia fidei, ne frustis magnitudine periculorum & certaminum posse deficiant, & consolatur nos cogitatione vocatiois promissionum, praesentiae & auxilij Dei. Deus primùm immensa misericordia vocavit nos, & retraxit ex tenebris & ex inferis, nec vocavit tantum ut initia existerent, sed res tantas in Ecclesia, quas inchoauit, ut perficere, colligere aliquos cœtus, seruare aliqua hospita Ecclesia, & perseverantibus dare vitam aeternam.

Secundo, male infertur necessitas à dicto secundum quid, ad dictum simpliciter, quia etiam si Deus

Dominus adiuuat nos, tamen voluntates, quae accipiunt doctrinam, volentes adiuuantur, et vera invocatione petentes auxilium, non aliqua via knia coactae, ut Manichaei imaginantur.

Quia vero vocavit Deus, et promissiones suas vult nequaquam esse irritas, et simul vult ascendere et exercere invocationem, certissime statendum est, postea eum velle gubernare pericula et certamina, et incoatum beneficium perficere. Meminerimus igitur traditam nobis esse dulcissimam consolationem, quae nihil ad Stoicam necessitatem perimet, sed simul requirit, ut aeterni invocatione petamus auxilium. Addita est autem causa finalis, quare Deus nos vocet, quare colligat Ecclesiam, et inter ingentia certamina servet: Ut, inquit, aliqua fiant grata ipsi. Hanc causam finalem graeca verba apud Paulum significant, que multi alienis interpretationibus corrupuerunt, cum hoc tantum dicat Paulus, Deum immensa misericordia colligere et adiuuare Ecclesiam, ne totum genus humanum faciat ingrasia Deo. Sed ut aliqua pars generis humani Deo obediatur et non sit condita ad aeternum exitium.

ALIVD.

Prouerb. 16. Homo praeparat cor, Deus autem gubernat consilium. Ergo praeparat possum Cor
Ergo nulla est libertas voluntatis. te porro
Respondeo. Prudenter considerandum est, quae